

ת"פ 44739/12/15 - מדינת ישראל נגד אמיר אבו שמאלה

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב
ת"פ 44739-12-15 מדינת ישראל נ' אבו שמאלה

בפני
בעניין: כבוד השופטת בכירה חנה טרכטינגוט
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד רים סויד ואח'
המאשימה

נגד
אמיר אבו שמאלה
ע"י ב"כ עו"ד מידן גריסרו
הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע בעבירות הבאות:

א. עיסוק כקבלן שירות ללא רישיון מאת השר הממונה ביחס למזמינה רקח - תעשיה פרמצטיבות בע"מ (להלן: "רקח") לתקופה מיום 1.12.13 ועד 1.1.14, עבירה לפי סעיפים 2(א), 10 א' ו- 20 (ב) לחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כח אדם תשנ"ו-1996 (להלן: "חוק העסקת עובדים").

ב. עבירה של אי תשלום שכר מינימום ביחס לשני עובדים לחודשים 5/13 - 11/13, עבירה על סעיפים 2 ו- 14 לחוק שכר מינימום תשמ"ז-1987 (להלן: "חוק שכר מינימום").

2. **טענות המאשימה לעונש -**

א. הרשעת הנאשם נעשתה לאחר הליך הוכחות מלא.

ב. מדובר בעבירות המצויות ברף החמור ביותר של עבירות על חוקי המגן.

אשר לאישום של עיסוק כקבלן ללא רישיון, הרי שמטרת חוק העסקת עובדים היא לאפשר רק לעסקים עם יציבות כלכלית היכולים למלא את חובותיהם כלפי העובדים, לעסוק כקבלן כח אדם/שירות.

מעסיק הפועל כאמור ללא רישיון חוסך כספים תוך הותרת העובדים ללא הגנה.

מדובר באוכלוסיית עובדים חלשה.

העבירות במקרה זה בוצעו באופן שיטתי ובוטה על מנת להפיק רווחים ותוך נטילת סיכון על גבם של העובדים.

אשר לאישום של אי תשלום שכר מינימום, מדובר בהגנה על זכות קוגנטית של העובד לקיום מינימלי בכבוד, קל וחומר שעה שמדובר בעובדים קשיי יום, שאז יש לנקוט בזהירות מוגברת על מנת למנוע את ניצולם.

תכלית חוק שכר מינימום עולה בקנה אחד עם הוראות חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו.

מדובר בעבירות כלכליות מן החמורות ביותר שהדרך למניעתם ולהרתעת מעסיקים נוספים מלבצע אותם, היא השתת קנסות כספיים משמעותיים.

ג. על פי מדיניות הענישה העולה מהפסיקה נפסקו בגין עיסוק כקבלן שירות ללא רישיון קנסות בשיעור שבין 20% ל- 70% מהקנס המקסימלי בסך של 14,400 ₪.

בגין אי תשלום שכר מינימום נפסקו קנסות משמעותיים הן כנגד החברות שהיו המעסיקות והן כנגד נושאי המשרה.

יש להדגיש כי כל יחידת עבירה מהווה אירוע נפרד לגבי שכר מינימום.

מאחר שמדובר ב- 7 חודשים ו- 2 עובדים, מדובר ב- 14 אירועים.

גם אם יוחלט כי כל יחידות העבירה מהוות אירוע נפרד, יש להתחשב בכך שמדובר בריבוי עבירות ולא במעידה חד פעמית.

ד. אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, אין מדובר בכשל נקודתי אלא בשיטה.

העבירות נעברו ביוזעין ובמתכוון במסגרת עיסוקו הקבוע של הנאשם.

הנאשם היה מודע לחובתו בקבלת רישיון, הוא פעל לקבלתו וסורב.

עוד יש לציין את התנהלותו של הנאשם, אשר לא שיתף פעולה הן במהלך החקירה והן במהלך ניהול התיק.

הנאשם אף דיבר בנימה מאיימת עם החוקרים אשר העידו בבית הדין.

ה. אשר לנסיבות האישיות של הנאשם, לנאשם הרשעה קודמת המתייחסת לעבירות על חוקי המע"מ.

כמו כן אין להתעלם מהתנהגותו הבעייתית של הנאשם במהלך החקירה ובמהלך ניהול ההליך.

הנאשם לא תיקן את הליקויים ולא שילם לעובדים את הפרשי השכר.

הנאשם לא הציג אסמכתאות המגבות את מצבו הכלכלי ובקשה לעיכוב הליכים שהגיש בשל מצבו הכלכלי והבריאותי נדחתה.

1. המאשימה מבקשת להטיל על הנאשם 80% מהקנס המקסימלי בגין עיסוק כקבלן שירות ללא רישיון ו- 50,000 ₪ בגין כל יחידת עבירה של אי תשלום שכר מינימום ובסה"כ 700,000 ₪.

2. כמו כן מבקשת המאשימה לחייב את הנאשם שיחתום על התחייבות להימנע מביצוע עבירות נוספות וכן לקבוע פיצויים לעובדים מיכאל סטביצקי ויורי וורונין בסכום הנראה לנכון בעיני בית הדין לפי סעיף 77 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

ח. במהלך הדיון לטיעונים לעונש ולאחר שתשומת לב ב"כ המאשימה הופנתה לעובדה כי הנאשם מצוי בהליך של פשיטת רגל, טענה ב"כ המאשימה כי עובדת היותו של הנאשם בפשיטת רגל אינה מבטלת את חומרת המעשים. עוד הוסיפה כי מדובר באדם פרטי ולא בחברה, כך שבמידה ויוטל עונש כספי לא יהיו נושים שייפגעו, ולפיכך יש לשמור על הלימה בין חומרת העבירות לעונש.

לחלופין ביקשה המשיבה להטיל על הנאשם עבודות שירות לפי שיקול דעת בית הדין.

3. טענות הנאשם לעונש -

א. הרשעת הנאשם הינה מצומצמת בהשוואה לכתב האישום הן ביחס למספר החברות, הן ביחס למספר העובדים, הן ביחס לתקופה והן ביחס לאישומים, כאשר הנאשם זוכה מעבירה של אי ניהול פנקס חופשה.

ב. מדובר בעבירות שבוצעו בשנת 2013, לפני מעל 7 שנים. מאז הנאשם לא הסתבך עוד בפלילים.

ההרשעה אליה מפנה המאשימה ביחס למע"מ מתייחסת להליך שהחל בשנת 2011, תקופה שקדמה לתקופה נשוא כתב האישום.

ג. הנאשם אינו עוסק עוד בתחום השמירה, ולמעשה לאור מצבו אינו עובד כלל ולפיכך מנוטרל הנושא ההרתעתי שכן אין חשש שהנאשם ישוב ויבצע את העבירות נשוא כתב האישום.

ד. לנאשם ולחברה שהיתה בבעלותו (מוקד דלתא שמירה ושירותים בע"מ) היו בשנים הרלבנטיות לכתב האישום רישיונות בתוקף של תאגיד לשירותי שמירה, רישיון למשרד שירותי שמירה ורישיון מארגן שמירה.

הנאשם אף הגיש בקשה לקבלת רישיון נותן שירות אך נדחה עקב הרשעתו בבית משפט מחוזי, אלא שהוא זוכה מהרשעה זו בבית משפט עליון.

בקשה נוספת בשנת 2014 לקבלת רישיון קבלן כח אדם נדחתה רק מהטעם שהנאשם היה מצוי בהליך פש"ר משנת 2013, הליך אותו נאלץ לפתוח בגלל הנזק הכלכלי שנגרם לו כתוצאה מההליך המשפטי שבסופו זוכה.

מכאן עולה כי הנאשם לא התחמק מחובותיו, אלא להפך, עשה כל שלאל ידו כדי לקבל את הרישיון ממשרד העבודה.

ה. מדובר ביחידת עבירה אחת ולא מספר יחידות עבירה.

ו. לנאשם נסיבות אישיות קשות, הוא בן 44 נשוי ואב ל- 4 ילדים. אשתו היא המפרנסת היחידה בסך של 4,000 ₪ ולנאשם קצבה מהמל"ל בסך של 2,400 ₪. כמו כן לבתו הקטנה נכות בשיעור 100% על ידי המל"ל לאחר תאונה שעברה.

ז. הנאשם מתגורר בשכירות בדירה קטנה ברמלה.

הנאשם עבר תאונת דרכים קשה בחודש אוגוסט 2015 והיה מאושפז 10 חודשים ובחודש ספטמבר 2017 עבר תאונה קשה נוספת.

מצבו של הנאשם לאחר שתי התאונות אינו מאפשר לו לצאת מהבית והוא אינו כשיר לעבודה.

כמו כן הוא מצוי בטיפול ביחידת אשפוז יום כאב בשיקום במרכז הרפואי תל השומר ומגיע מדי יום 4-5 פעמים בשבוע.

לפיכך יש להקל מאוד בעונשו של הנאשם ולחייבו בקנס מינימלי תוך פריסתו לתשלומים, אשר לא יביא אותו ואת משפחתו לפת לחם ואף לכדי סילוקו מדירתם השכורה.

ההכרעה -

4. סימן א1 לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") שעניינו הקניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה, מגדיר את השלבים שעל בית המשפט לעבור בטרם גזירת העונש.

בשלב הראשון, יש לקבוע האם מדובר בהרשעה בעבירה אחת או בכמה עבירות. ככל שמדובר בכמה עבירות, יש לקבוע האם הן מהוות אירוע אחד או אירועים נפרדים.

ב. שלב שני, יש לקבוע את מתחם הענישה ההולם את נסיבות ביצוע העבירה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה; מידת הפגיעה בערך זה; מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות

בביצוע העבירה. כאשר מדובר בעונש מסוג קנס יש לשקול בשלב זה גם את מצבו הכלכלי של הנאשם (סעיף 40 ח' לחוק העונשין).

בשלב השלישי, יש לשקול את נסיבותיו האישיות של הנאשם כמו גם נסיבות אחרות שאינן קשורות בביצוע העבירה [ע.פ. 57160-01-14 **מדינת ישראל - חדוות הורים** (8.11.14) להלן: "**פרשת חדוות הורים**"].

5. המאשימה טוענת כי העבירה של אי תשלום שכר מינימום מהווה 14 אירועים נפרדים (7 חודשים במכפלת שני עובדים).

6. סעיף 40 יג' לחוק העונשין קובע כי ככל שהנאשם הורשע בכמה עבירות המהוות אירוע אחד, יקבע מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40ג(א) לאירוע כולו, אולם כשהרשיע בית המשפט נאשם בכמה עבירות המהוות כמה אירועים יקבע מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40ג(א) לכל אירוע בנפרד. יחד עם זאת בפרשת חדוות הורים הובהר כי:

"משמעות ההכרה במספר עבירות כ"אירוע אחד" אין משמעה כי מתחם העונש ההולם בגין מכלול האירוע יוגבל בעונש המרבי בגין עבירה יחידה, אלא רק כי מתחם העונש ייקבע ביחס לשילוב העבירות ולא בהתייחס לכל אחת מהן בפני עצמה."

7. על הקריטריונים להבחין בין מעשים שיש לראותם כאירוע אחד לבין מעשים שיש להפרידם לכמה אירועים שונים עמד בית הדין הארצי בפרשת חדוות הורים, שבה נסקר מבחן צורני עובדתי וכן מבחן שעניינו האינטרס המוגן.

כמו כן נסרקה פסיקת בית המשפט העליון [ע.פ. 4910/13 **ג'אבר - מדינת ישראל** (29.10.14)], לפיה "אירוע" הוא מונח רחב יותר מאשר "מעשה" ויכול לכלול מספר מעשים.

לפי דעת הרוב בע.פ. 4910/13 הנ"ל, כאירוע אחד תחשבנה מספר עבירות שיש ביניהן "קשר הדוק" דוגמת סמיכות זמנים או היותן חלק מאותה תכנית עבריינית.

8. אשר לענייננו, אני סבורה כי נסיבות העניין וכן שיקולי מדיניות ענישה מביאים למסקנה כי יש לראות בכל החודשים בהם לא שילם הנאשם שכר מינימום כ"אירוע אחד" שמוצדק לקבוע בגינו מתחם ענישה כולל.

מדובר בנאשם אשר העסיק עובדים תקופות ארוכות והורשע באי תשלום שכר מינימום לתקופה מוגבלת שבמהלכה נכנס להליכי פשיטת רגל.

מבלי להקל ראש בחומרת המעשים ובכך שמדובר בתקופה ממושכת של 7 חודשים ו- 2 עובדים, אלא

שמדובר באותה מסכת עובדתית, והפרדה בין העובדים והחודשים הינה מלאכותית.

לא כך הוא לגבי עיסוק כקבלן שירות ללא רישיון.

לגבי אישום זה, אין לומר כי הוא קשור ונלווה לאי תשלום שכר מינימום, לא מבחינת המועדים ולא מבחינת הרקע.

אי תשלום שכר מינימום בתקופה המוגדרת נבע מהקשיים הכלכליים אליו נקלע הנאשם. לא כך הוא לגבי עיסוק כקבלן שירות ללא רישיון.

לפיכך יש לקבוע מתחם ענישה לשני האירועים.

9. אשר למתחם הענישה, הקנס המירבי לעבירה של עיסוק כקבלן שירות ללא רישיון הוא בגובה 14,400 ₪ והקנס המירבי בגין עבירה של אי תשלום שכר מינימום הוא 226,000 ₪.

10. המאשימה עתרה למתחם ענישה שבין 30,000 ₪ ל- 90,000 ₪ במכפלת 14 יחידות לעבירות לפי חוק שכר מינימום.

אשר לעיסוק כקבלן שירות ללא רישיון לא פירטה המאשימה את המתחם וביקשה להטיל על הנאשם 80% מהקנס המקסימלי.

11. העבירות בהן הורשע הנאשם מצויות ברף החמור של עבירות על חוקי המגן.

מדובר בעבירות כלכליות שביסודן עומד מניע של רצון לחסוך בעלויות על גבם של עובדים מוחלשים.

כך לגבי עבירה של עיסוק כקבלן שירות ללא רישיון, עבירה שיש בה לחסוך ערבויות אשר ישמשו כרשת ביטחון לעובדים.

חומרת העבירה באה לידי ביטוי שאין לצדה קנס מנהלי.

כך גם לגבי עבירה של אי תשלום שכר מינימום שעל חומרתה אין צורך להכביר במילים. מדובר בפגיעה בזכות קוגנטית שמטרתה להבטיח קיום מינימלי בכבוד. בבסיס החוק עומדת תכלית סוציאלית הבאה להגן על החלש ולהבטיח "קיומה של רשת מגן בסיסית" ו"קיום אנושי בסיסי לכל אחד מהפרטים בחברה".

12. יחד עם זאת, כפי שצוין, בקביעת מתחם הענישה במקרה של עונש מסוג קנס יש להתחשב לא רק בסוג העבירה שבוצעה אלא אף במצבו הכלכלי של הנאשם (ע.פ. 25307-12-15 שחם - מדינת ישראל (4.9.17)).

כך ראוי לפעול אף בענייננו, בו הנאשם אשר אינו תאגיד אלא אדם פרטי מצוי כבר משנת 2013 בהליך של

פשיטת רגל בתיק 36544-07-13.

13. כמו כן בעת קביעת מתחם הענישה יש להתחשב לא רק בסוג העבירה שבוצעה אלא גם בנסיבות שבהן בוצעה ובמידת אשמו של הנאשם בביצועה.

אשר לנסיבות ביצוע העבירות יש לקחת בחשבון את העובדות הבאות:

אשר לעיסוק כקבלן שירות בניגוד לחוק העסקת עובדים, מחד את העובדה כי הנאשם היה מודע לחובתו לקבלת רישיון ומאידך את העובדה כי מלכתחילה לא ביקש להתחמק מחובה זו ואף הגיש בקשות שנדחו.

יש לטעמי חומרה בעובדה כי הנאשם לא חדל מעיסוקו גם לאחר שבקשתו נדחתה.

הנאשם התחמק ממתן ערבויות כנדרש על פי החוק להעסקת עובדים, ואכן בסופו של יום מצאו העובדים את עצמם בפני שוקת שבורה, כאשר הנאשם אינו משלם את שכר עבודתם המלא במשך שבעה חודשים.

אשר לעבירות על חוק שכר מינימום, מדובר בשני עובדים ובתקופה שנמשכה 7 חודשים. למרות שמדובר בתקופה משמעותית, לא ניתן לקבוע כי מדובר בשיטה אלא בעבירה שבוצעה על רקע מצוקה כלכלית אליה נקלע הנאשם כמעסיק ובשלה נכנס להליך של פשרה.

לא נתתי משקל לקולא לחלופי הזמן מביצוע העבירות שכן הימשכותו של ההליך נבע מהתנהלותו של הנאשם והצורך להוציא נגדו צווי בהבאה.

14. לאחר שבחנתי את מדיניות הענישה בפסיקת בתי הדין לעבודה ולאחר שנתתי דעתי לחומרת העבירות, לנסיבות ביצוע, לעובדה כי הנאשם התחמק מחקירות אצל המאשימה, מהתייצבות לבית הדין והצורך להוציא צווי הבאה, לעובדה כי אין מדובר בתאגיד אלא המעסיק הינו אדם פרטי, למצבו הכלכלי הקשה לרבות היותו נתון בהליך של פשרה, ומנגד לעובדה כי לא ניתן או הוצע כל פיצוי לעובדים, מצאתי להעמיד את מתחם הענישה כדלקמן:

אשר לעבירה בניגוד לחוק העסקת עובדים בין 50% לקנס המקסימלי, ואשר לעבירה בניגוד לחוק שכר מינימום בין 40,000 ₪ (הקנס המנהלי X 4) לבין 50% מהקנס המקסימלי.

15. כאמור, לאחר קביעת מתחם העונש ההולם יש לגזור את עונשו של הנאשם הספציפי בתוככי אותו מתחם, על סמך נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, אלא אם כן קיימת הצדקה לחרוג ממתחם זה **"בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור"** (סעיף 40 ג' לחוק העונשין).

16. הנאשם גלל בפני נסיבות אישיות קשות המלוות במסמכים רפואיים.

מצבו הרפואי של הנאשם קשה, וזאת לאור תאונות קשות שעבר לאחר ביצוע העבירות. הנאשם

מטופל ביחידת "אשפוז יום כאב בשיקום" במרכז הרפואי שיבא בתל השומר ומקבל טיפולים 4-5 פעמים בשבוע.

כמו כן בתו הקטנה עברה תאונה והיא מטופלת במחלקת שיקום בבית חולים איכילוב.

הנאשם אינו עובד והוא מתקיים מקצבת נכות בשיעור של 2,400 ₪ וכן מעבודתה של אשתו שמשכרת 4,000 ₪ לחודש.

הנאשם מתגורר בשכירות ומשלם דמי שכירות בסך של 2,000 ₪ בכל חודש.

לא רק שמצבו הכלכלי של הנאשם קשה אלא שאין הוא עובד כלל, קל וחומר שאינו מעסיק עובדים, ולפיכך אין בהטלת הקנס כדי להרתיע.

יתירה מכך הנאשם מצוי בהליך של פש"ר החל משנת 2013, כך שהקנס שייגזר עליו יוביל למצב בו לא יוכל לעמוד בתשלום לנושיו.

17. אינני מקבלת את טענת המאשימה לפיה יש להבחין בין מעסיק שהוא תאגיד שמצוי בהליך פירוק לבין אדם פרטי כשבמקרה זה לא יהיו נושים שייפגעו.

הגם שלא הוצג האם הנאשם משלם כל חודש לנושיו ומהו הסכום, הרי שאין ספק שהשתת קנס נוסף יפגע ביכולתו לשלם את חובותיו לנושים האחרים.

כמו כן מצבו הרפואי והכלכלי הקשה יקשה עליו בתשלום שכר דירה ותשלומים שוטפים לקיום משפחתו.

18. בהתחשב בכל האמור החלטתי שבנסיבות העניין כדי לאפשר לנאשם להמשיך במהלך חייו ולהשתקם מבחינה רפואית וכלכלית יש לחרוג ממתחם הענישה ביחס לשתי העבירות, וזאת על אף שמצבו הכלכלי נלקח בחשבון בקביעת המתחם.

לפיכך אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

בגין עבירה של עיסוק כקבלן שירות ללא רישיון מאת השר הממונה קנס של 5,000 ₪.

בגין עבירה של אי תשלום שכר מינימום קנס של 10,000 ₪.

הקנסות ישולמו ב- 50 תשלומים בני 300 ₪ כל אחד החל מ- 1.8.20 ובכל 1 לחודש העוקב.

19. המאשימה עתרה בסיכומיה לקבוע פיצויים לעובדים מיכאל סטביצקי ויורי וורונין וזאת בהתאם לסעיף 77 לחוק העונשין.

המאשימה לא פירטה מה הסכום הראוי בנסיבות העניין והנאשם לא התייחס לבקשה.

20. על פי ההלכה הפסוקה כפי שבית המשפט העליון חזר עליה בע"פ. 5289/17 **חסארמה - מדינת ישראל** (8.5.18) -

"...הפיצוי לטובת המתלונן (נפגע העבירה) נפסק מכוחו של סעיף 77 לחוק העונשין. פים לעניין זה הדברים שציינתי לאחרונה בעניין שחאדה: "פיצוי שנפסק מכח סעיף 77 לחוק העונשין איננו בבחינת עונש נוסף המוטל על הנאשם בגין ביצוע העבירה, כי אם בבחינת פיצוי לנפגע העבירה (ראו רע"פ 2976/01 אסף - מדינת ישראל פ"ד נו (3) 418 (2202)). הפיצוי האמור יש לו מספר תכליות שונות, וביניהם מתן סעד מהיר לנפגע העבירה; הכרה חברתית בסבלו של הנפגע, העלאת מעמדו של קורבן העבירה בהליך הפלילי, כחלק מהמגמה לשלבו בהליך הפלילי ולהכיר בזכויותיו במסגרת הליך זה ואף יסוד של היטהרות לעבריין עצמו, שחיובו בפיצוי לטובת הנפגע עשוי לתרום לשיקומו".

21. מעסיק המפר את הוראות חוק הגנת השכר חשוף לתביעה אזרחית שבמסגרתה עשוי להיות מחויב בפיצויי הלת שכר שהוא מנגנון פיצוי המטיל עול כבד על המעסיק ויש בו לפצות את העובד הרבה מעבר לנזק הממשי שנגרם לו עקב ההלנה. בנוסף חשוף לאישום פלילי.

בענייננו לא הציגה המאשימה מידע האם נקטו העובדים בהליך כלשהו לרבות תביעה לפי פרק ח' לחוק הביטוח הלאומי (נוסח משולב) תשנ"ב-1995 (להלן: "**חוק הביטוח הלאומי**") נוכח היות הנאשם בהליך פש"ר.

22. לטעמי בנסיבות העניין לאור מנגנון הפיצוי בחוק הגנת השכר מחד, ולאור העובדה כי הנאשם מצוי בהליך פש"ר, אין מקום לפיצוי נוסף לעובדים במסלול הפלילי.

23. סוף דבר, על הנאשם מוטלים העונשים הבאים:

א. בגין עבירה של עיסוק כקבלן שירות ללא רישיון מאת השר הממונה קנס של 5,000 ₪.

בגין עבירה של אי תשלום שכר מינימום קנס של 10,000 ₪.

הקנסות ישולמו ב- 50 תשלומים בני 300 ₪ כל אחד החל מיום 1.8.20 ובכל 1 לחודש העוקב.

ב. כמו כן יחתום הנאשם על התחייבות להימנע מביצוע העבירות שבהן הורשע למשך 3 שנים ממועד גזר הדין שאם לא כן יוטל עליו הקנס המירבי הקבוע לצד כל אחת מהעבירות שבהן

הורשע.

24. הנאשם יתייצב במזכירות בית הדין עד ליום 1.8.20 על מנת לחתום על התחייבות כאמור ועל מנת לקבל שוברים לתשלום הקנס.

25. זכות ערעור לבית הדין הארצי לעבודה בתוך 45 יום.

26. בהתאם להסכמה גזר הדין ישלח לצדדים.

ניתן היום, כ"א תמוז תש"פ, 13 יולי 2020, בהעדר הצדדים.